

pædagoger til at tage sig af børnene og for få hænder i hjemmeplejen, er der ingen grund til, at nogen holdes uden for arbejdsmarkedet. Enhedslisten vil sammen med EU-modstandere i Folkebevægelsen og JuniBevægelsen gå imod opbygningen af et militært Fort Europa. Alle disse tre ting er stik imod regeringens linje og måske netop årsagerne til, at regeringen står til at tabe næste valg.

Regeringen blev valgt på at bevare velfærden, men det viser sig stadig tydeligere, at dens dagsorden er en anden, nemlig Anders Fogh Rasmussens minimalstat. Regeringen har ellers forsøgt at skjule sine gerninger godt. Regeringen har forsøgt med sit nysprog, men det er blevet gennemskuet.

Når regeringen taler om at indføre demokrati, ved man, at det betyder kaos, lejesoldater og tortur. Når regeringen taler om en aktivistisk udenrigspolitik, ved man, at det betyder logren for USA og dets gentagne overtrædelser af menneskerettighederne. Når regeringen taler om frit valg, ved man, at det betyder tvangsprivatisering. Når regeringen taler om omstruktureringer, ved man, at det betyder nedskæringer. Når regeringen taler om hensyn til miljøet, ved man, at det betyder frit slag for svinefarmernes gylle.

Der er ingen tvivl om, at det, der for alvor har knækket regeringens troværdighed, har været Irakkrigen. Enhedslisten har i flere år foreslået, at sanktionerne imod Irak skulle ophæves, og at vi skulle støtte de demokratiske kræfter, der vil kæmpe mod Saddam Husseins diktatur, men det afviste højrefløjen. Sidste år valgte statsministeren i stedet at støtte USA's krig i Irak, men alle argumenterne for at gå i krig er blevet pillet fuldstændigt fra hinanden, og nu står løgnens akse Bush, Blair og Fogh tilbage med et Irak i kaos og billederne af amerikanske soldater, der torturerer irakere.

Når det gælder EU, har ikke bare regeringen, men alle de mange EU-begeistrede partier bøjet nakken. I flere år var der enighed i Folketinget om et stop for genmodificerede organismer, indtil konsekvenserne var mere afklarede, men nu bøjer partierne nakken, og gensplejset majs vil dukke op på butikshylderne og på markerne i Danmark. Glemte er forsigtighedsprincippet, og glemte er bekymringen for eventuelle skader på natur, dyr og grundvand. Et typisk eksempel på, at EU sætter hensynet til industrien langt højere end hensynet til mennesker og miljø.

Den kommende EU-forfatning vil grundlovsfæste princippet om, at koncernernes inte-

resser vejer tungest, ligesom forfatningen pålægger medlemslandene en stadig stigende militær oprustning. Vi vil sammen med de EU-modstandere, der bliver valgt til Europa-Parlamentet fra Folkebevægelsen og JuniBevægelsen ved valget den 13. juni, fortsætte kampen mod forfatningen.

Arbejdsløsheden steg og steg fra det øjeblik, regeringen tiltrådte, men regeringen gjorde intet. Hver gang vi kom med konkrete forslag til at skabe arbejdspladser, sagde regeringen nej. Det rørte ikke regeringen, at flere og flere blev arbejdsløse. Men så begyndte regeringen at falde i meningsmålingerne, og så kom der pludselig en panikpakke, hvor regeringen delte 9 mia. kr. ud til vennerne i håb om, at det ville skabe job til lidt flere bilsælgere og lidt flere golfcaddies. Tænk på, hvor mange arbejdspladser vi kunne have skabt for 9 mia. kr., hvis de i stedet var brugt til at investere direkte i bæredygtig produktion og i nye velfærdsarbejdspladser.

Kl. 11.15

Danmark har alle muligheder for at skabe nye arbejdspladser og samtidig få en mere bæredygtig produktion. Vi kunne bruge flere penge på solkraft og bølgeenergi, og der er alle muligheder for, at det kan blive en lige så stor succes og skabe lige så mange arbejdspladser som vindmøllerne.

Dengang venstrefløjen sagde nej til atomkraft og i stedet pegede på vindkraft, sagde højrefløjen nej. Heldigvis vandt venstrefløjen, mange fik arbejde med at producere vindmøller, og vi kunne spare olie og kul. Men selv den erfaring er ikke nok til at få regeringen til at satse på sol og bølger. Tværtimod har regeringen skåret de bevillinger væk, vi fik afsat under den tidligere regering. Der er mange andre områder, hvor vi kunne skabe nye arbejdspladser, hvis regeringen ville, f.eks. ved produktion af tekstiler, isolelingsmaterialer af hamp og hør og kvalitetsfødevarer, der kan konkurrere med de bedste i verden.

Enhedslisten har også gentagne gange peget på, at der kan ansættes langt flere i velfærdsjob i den offentlige sektor, uden at det koster de offentlige kasser en krone. Det er et spørgsmål om at holde op med at tænke i adskilte kasser, men i stedet tænke i løsninger. I dag løber nogle så hurtigt, at de bliver nedslidt alt for tidligt, mens andre er arbejdsløse og bliver syge af ikke at måtte lave noget og af at have alt for få penge at leve for.